

A pártfőnökség szellemében végzett munkáról és az egészségügyi helyzetről tárgyalt a II. kerületi Tanács

A II. kerületi Tanács kedden délután a felsővárosi Postás Kultúrotthonban ülést tartott. A tanácsülésen tanácsstagok és tanácskozási joggal meghívott vendégek vettek részt.

Csúri Mihály elvtárs, a végrehajtó bizottság elnöke: »Az MDP márciusi és júniusi határozata alapján végzett munkák értékelése« címmel tartotta meg beszámolóját. Beszélte Csúri elvtárs arról, hogy a II. kerületben is megmutatkozott a jobboldali elhajlás: nem eléggé foglalkoztak a termelőség-tervezetekkel, lebecsülték a kulákság erejét. Liberálisán alkalmazták az államigazgatás területén Népköztársaságunk törvényeit és ennek következtében számosan nem teljesítették a kerületben az adó és különösen a beadási kötelezettségeiket. A jobboldali elhajlás érvényesülésének következtében lazult az állami fegyelem és lazult az apparátus munkafegyelme is.

— A határozat elemzése során megállapítottuk — mondotta Csúri elvtárs —, hogy az adófizetés területén több nótórius nemfizető kuppec és osztályidegen elemmel szemben nem éltünk kellőképpen a kezünkben lévő hatalommal.

Igy példánl özvegy Bodó Antanél, Erdélyi József, özvegy Gera Istváné, Pelrovics Milorád és Sári István közel 100 ezer forint adóval tartozik államunknak

és a velük szemben többször megkísérelt végrehajtás nem járt eredménnyel. A márciusi határozat után ezeket a hibákat feltártuk és a nevezettek tulajdonában lévő ház-, illetve földingatlanokra árverést tűztünk ki.

Ezután beszélt Csúri elvtárs a mezőgazdaság fejlesztéséről, a tsz-ek megszilárdításáról a kerületben és arról a felvilágosító munkáról, amit most folytatnak a végrehajtó bizottság tagjai a termelőség-tervezet megszilárdítása érdekében.

— A mezőgazdasági termékek begyűjtése, felvásárlása és a szabadpiac forgalmára vonatkozó feladattal a határozat értelmében külön foglalkoztunk — folytatta — és ennek eredményeként egy termelő kivételével vala-

mennyien eleget tettek a cséplőgéptől beadási kötelezettségüknek s így 99,2 százalékos eredményt értünk el. A második kerület területén az élőállat és a termékek begyűjtését 81 százalékban teljesítettük. A szeptember 10-i országos verseny eredményeihez kerületünk a következőkben járult hozzá: búzabeadásból 100,2, rozsbeadásból 107,1, árpából 102,1, zabból 96,8, szabadgabonából 99,2, sertésből 82,3, marhából 103,5, baromfiból 84, tojásból 95,4, tejből 87 százalék az évi tervszámokhoz viszonyítva az eredmény.

Az élőállat és a termékek teljesítésében zsíriban és süldőben 50 százalék a tervteljesítésünk, mivel ezen cikkek begyűjtése a most következő időszakban történik. Kerületünk a városi begyűjtés kerületei között az első helyen áll.

A beszámolóhoz sokan hozzászóltak a jelenlévő tanács-tagok közül. A tanácsülés második napirendi pontja Tasnádi Lajos elvtárs, a végrehajtó bizottság titkárnak beszámolója volt, a kerület közegészségügyi helyzetéről.

Beszélt Tasnádi elvtárs a II. kerületben működő egészségügyi és szociális intézmények és szervek munkájáról. A kerületben kilenc körzeti orvos végzi a betegellátást, négy rendelésben. A petőfitelepi körzeti orvosi rendelőt ez évben műszerekkel s a legszükségesebb felszerelésekkel látták el.

— A körzeti orvosi munka megjavítását szolgálja a közegészségügyi tervünk azon célkitűzése — mondta Tasnádi elvtárs —, hogy az új-petőfitelepi és a fodor-telepi körzeti orvosaink részére Új-Petőfitelepen a szociális otthon területén felépítjük a modern, laboratóriummal felszerelt, központi fűtéssel ellátott iker orvosi rendelőket. A rendelő építését október hónap elején megkezdjük. Ennek a rendelőnek a felépítése komoly mértékben megjavítja a két munkáslakta orvosi körzet elhanyagolt betegellátását.

— A gyermekegészségügy terén a kerületünkben lévő anyatej-gyűjtő állomás útján biztosítjuk a gyermekek gyó-

gító ellátásához szükséges és nélkülözhetetlen anyatejet. Kerületünkben működik gyermekgyógyász szakorvos, aki nemcsak a szakrendelőben, hanem a lakásban is felkeresi szükség szerint a beteg gyerekeket. Minden iskola részére biztosított a kerületi tanácsunk egészségügyi csoportja iskolaorvost a gyógyító, megelőző ellátás érdekében. Biztosítottuk az iskolák fogászati ellátását is.

Beszámolójában Tasnádi elvtárs megdicsérte a közegészségügyi és a szociálpolitikai munkában végzett jó munkájáért az állandó bizottság két tagját, Berta Józsefnét és Kassai Tibort.

A beszámolóhoz Kiss Jenő, a II. kerületi oktatási csoport vezetője és Makra András végrehajtó bizottsági tag is hozzászóltak, akik az iskolaorvosi-fogorvosi munkáról beszéltek elismerően. Nagy Sándor elvtárs, az Alkotmány TSZ elnöke köszönetet mondott a tanácsnak a termelőség-tervezetekben felállított bölcsődéért.

A Szegeden járt osztrák gazdasági delegáció meglátogatta a Szegedi Sertésenyésztő és Hízlató Vállalat hízlatdáját

Váratlan és kedves vendégek érkeztek kedden Szegedre: az Osztrák Tartományi Gazdasági Kamarák vezetői: Josef Wallner a gráci és Hermann Gruber a klagenfurti gazdasági kamarák elnökei, valamint Wilhelm Kaufmann helyettes elnök, akik az Országos Mezőgazdasági Kiállítás megtekintése után tapasztalatcserére jöttek Csongrád megyébe. Tanulmányi látogatást tettek a Mezőgazdasági Kísérleti Intézet gazdaságában, majd megtekintették a Sertésenyésztő Vállalat szegedi telephelyén folyó munkát, tenyésztési, nevelési és hízlatási módszereiről és dolgozóink szociális ellátásáról érdeklődtek. A telep megtekintése után a vállalat vezetésébe uszonnan látta vendégül a delegáció tagjait.

Hermann Gruber ebből az alkalomból köszöntőt mondott, kijelentve, hogy: »A legnagyobb érdeklődéssel néztük végig és tanulmányoztuk az Önök mezőgazdasági

Postafiók nyílt a III. kerületben

Régi vágyuk teljesült a Tolbuchin sugárút és környéke lakóinak. Még januárban többen kérték a III. kerületi Tanács végrehajtó bizottságától egy postahivatal vagy legalább egy nyilvános telefonfülké felállítását. A Postaigazgatóság a III. kerületi Tanáccsal közösen eleget tett a kéréseknek, postafiókot nyitott a Tolbuchin sugárút és a Kálvária tér sarkán.

A postafiók már szeptember 14-én megkezdte próbaműködését, de az ünnepélyes átadásra tegnap délelőtt került sor. A III. kerületi Tanács vezetői és a Postaigazgatóság képviselői ünnepélyes keretek között adták át a kis postahivatalt rendeltetésének, a környék lakóinak. A posta ezentúl nap, mint nap nyitva tart. Reggel 8-tól 12-ig és délután 2-től 6-ig vesznek át mindenféle küldeményeket.

A közel tízezer forintos beruházással létesített postafiók jelentősen megkönnyíti a környező üzemek postaforgalmának lebonyolítását is.

kiállítását. Ez a látogatásunk ösztönző tapasztalatszerzésre adott alkalmat, megismertük és elismerjük új mezőgazdasági módszereiket. Meglepődöttünk az Önök elért eredményein». Befejezésül a magyar-osztrák gazdasági együttműködésre írtette poharat, arra, hogy a két ország közötti kapcsolat mind jobban elmélyüljön és közös sikereket érjünk el.

Rédly Imre levelező

Propaganda vagy erőszak?

A Vásárhelyi sugárúton délutánként, majdnem minden délután, könyörtelenül és félelmetesen megszólal a „Zene”. Pontosabban a Postás Kultúrotthon hangos híradója, — s attól kezdve nincs mód arra, hogy saját gondolataival foglalkozzék a környéken lakó ember. A hangszóróból sugárzó — aja! sugárzó: ömlő, bömbölő, ordító hangorkán betölti az agyat, s nincs belőle menekülés. Hat utcával messzebb is idegeket borzolóan verik vissza a falak: „...a dalhoz tartozik a strófa, a patakhoz a habfodor...”, „te drága, te drágám, te légy enyém...”, „Pista régen elvethetne...” Persze a szöveget csak azok értik — a legtöbb esetben szerencsére! — akiknek rémlik valami az ismerősnek tűnő dallam nyomán, mert a végtelenség felé fordított hangszóró torzít is.

A Kultúrotthon vezetője szerint azért szól a megafon, mert a környéken lakók szeretik a zenét. Nem tudom, kitől kérdezte meg, valószínű azonban, hogy igaz van. Miért is ne szeretnék a zenét? Ezt a mindennapos, öttől hétig tartó, bárgyúszövegű slágerekből összeválogatott hangorkánt azonban nem szeretik. Tudom, mert ezt én megkérdézttem.

Ezeket mondták a környék lakosai:

— Vasárnap délután, amikor lepihenhetne egy kicsit az ember, elaludt a pici gyerek is, megszólal a hangszóró és vége a nyugalomnak. A gyerek felébred, kezdhetjük elől a tanítást...

— Az utcán nem lehet szót érteni egymással, csak ordítva, míg itt gramofonoznak...

— Bennünket nem kérdeztek meg, hogy akarjuk-e? Körözzenek egy ívet, hogy kinek kell ez a „zene”?

A környéken több iskola is áll. Ezekben majdnem mindenütt, délután szilencium van, tanulószoba. Csendes egyéni tanulás. A matematika, a történelem, az erdőhasználat, a biológia témaköréből azonban az idézett csodálatos szövegok minduntalan kicsalják a tanulók gondolatait. Önkéntelenül „ritmuskíséretet” produkálnak a „zenéhez” — tenyérrel a padon. Nem csoda, fiatalok. Dehát nem zeneznek kézzel, s ilyenkor bizony tanulniuk kellene...

A környék házaiban is jócskán laknak olyanok, akik olvasni, tanulni szeretnének munka után. Nyitott ablaknál ez lehetetlen, pedig hát egyelőre még jó az idő, kellemes a friss levegő.

Szeretik a környék lakói a zenét... A kultúrotthonnak van egy másik „szempontja” is, ezt is az igazgató elvtárs árulta el. A közvetítés a hangszórón egyben figyelemfelkeltő propaganda is. Jelzi, hogy az otthonban élet van, menjenek oda minél többen.

Ez jogos dolog. De mért ilyen erőszakos, kíméletlen módon „szervezik a közönséget”?

Csontos Magda

Milyen őszi hangversenyek lesznek Szegeden?

A Filharmónia terveiről

Igen gazdag zenei műsor várja Szeged zenekedvelő közönségét az elkövetkezendő hónapokban. Ebből a zenei műsorból nagy részt vállal az Országos Filharmónia is, amely három bérlet keretében 11 hangversenyt rendez ebben az évben.

A hangversenysorozat nyí-

tánya szeptember 26-án lesz:

egy, a Bartók évforduló keretében megrendezendő, Bartók emlékhangverseny, amelyen a tíz éve elhunyt, egyik legnagyobb zeneszerzőnk tanítványa: Hernádi Lajos, érdemes művész szerepel. Külön jelentősége is lesz ennek a hangversenynek: a szegedi filharmónikusok ekkor mutatkoznak be. Szeged hangverseny-látogatói már régen hiányolnak egy igazán magas színvonalú, értékes interpretációra képes zenekart, — remélhetőleg a Bartók-Filharmónikusok-ban megtalálják régi vágyuk megvalósítását.

A három bérletsorozat közül legérdekesebbnek az öt hangversenyből álló konzervatóriumi bérlet ígérkezik.

Régen az Országos Filharmónia bérleti hangversenyei váltakozó értékűek, súlyúak voltak, most — legalábbis, ami a műsort illeti — nincs erről szó. Három hangverseny olyan kiváló művészek szerepelnek, mint például Littasy György, Török Erzs, a két esztendővel ezelőtt Szegeden már fellépő Banyák Kálmán hegedűművész. Két hangversenyen pedig külföldiek lépnek fel: Hruček fuvolaművész, a drezdai zenekadémia tanára és a szintén drezdai E. Brander Siebert zongoraművész. Végül a hangversenysorozat keretében játszik újra Szegeden (ezúttal ismét a Nemzeti Színházban Jean Marie Darres.

Az Országos Filharmónia azért állított össze ilyen kitűnő műsort az olcsó konzervatóriumi bérlet keretében, hogy

az egyetemista, főiskolás ifjúság is eljuthasson ezekre a hangversenyekre.

És így, például, már húsz forintért mind az öt hangversenyt meg lehet hallgatni.

A másik, három előadásból álló zenekari hangverseny-bérlet is igen értékes lesz. Az első, október 26-ig egyik főszerepét alakítja.

előadásán Ferencsik János Kossuth-díjas karnagyunk vezényletével a Bartók Filharmónikusok Beethoven VII. szimfóniáját és Muszorgszkij-Ravel: Egy kiállítás képei című művét adják elő.

A további két hangversenyen Rubányi Vilmos, a szegedi Nemzeti Színház karnagya vezényel, s többek között Garay György érdemes művész is fellép (Csajkovszkij: Hegedűverseny). Csajkovszkijen kívül Kodály, Wagner, Debussy, Dvorzák és Smetana műveiből állították össze a zenekari műsort.

Október második felében indul meg a harmadik, szintén 3 előadásból álló, hangverseny sorozat, amelynek pontos műsorát később közöljük.

Ezenkívül lesznek — természetesen kis számban — bérleten kívüli hangversenyek is,

úgy, hogy előreláthatólag az elkövetkezendő három hónapban Szegeden 19 hangverseny lesz. Ez a szám maga is felülmúlja az elmúlt évek alatt, e három hónaphoz arányítva, megtartott hangversenyek számát, de nemcsak a mennyiségben, hanem a minőségben is örövendetes emelkedés lesz észlelhető.

— Gerában tartott hagyományos dália-kiállítást tíz és tízezer érdeklődő tekintette meg. A látogatók az NDK-ban eddig ismert 324 dáliaajtán kívül 82 új dáliaajtán gyönyörködtek. Az új fajtaikat az NDK-ban tenyésztették,

— Barsy Béla, a szegedi Nemzeti Színház Kossuth-díjas művésze hosszabb ideig távol lesz városunktól, s egy készülő új magyar film alkotásában működik közre. A készülő film, amelyben ismét láthatjuk jólsimert alakját, a «Körhinta» lesz, és Barsy

— Nem volt les!
— De lesen állt!
— Ugyan tata, el se látodáig.
— Dehogynem, messzire jól látok én.

A TATA

A szurkolók tovább figyeltek a mérkőzést. Hadonásztak, kiabáltak, lelkesedtek, tapsoltak, a tatanak meg csak az a szép magyaros fehér bajusza izgett-mozgott, rózsaszínű arcán megfeszült az erekkel átszőtt vékony bőr, nedves szeme élesen figyelt, homlokára feltódultak a ráncok és szeplős kezében reszketett a cigaretta.

Azt gondolta az ember, hogy a meccs izgalmától,

— Ne izgulion

tata, megnyeri a Haladás ezt a mérkőzést, már három nullra vezet — próbálta csilapítani a mellette álló férfit.

— Nem azért reszket az én kezem fiam — válaszolta szelíden Kaferna Vilmos — mert így hívják az öreg. — A 81 év miatt. Persze azért még nem vagyok öreg. Hatvan éves már elmúltam, de még futbaloztam. Kapus voltam a HASE-ben.

Ritka dolog. S még most is ennyire érdekli a futball! Most május 22-én különvonnattal Pestre is elment a Me-teor meccsre. Sőt hazafelé is, annak ellenére, hogy volt hely a fülkében, ő kint füstölt a perronen állva, egészen Szegedig.

Milyen mozgékony, milyen friss!

Mindenütt találkozik vele az ember.

Minap is a Somogyi

Könyvtár Petőfi Sándor sugárúti fiókjából jött ki, könyvekkel a hóna alatt.

— Viszem olvasni. Be vagyok ide írta. Nagyon szeretem a jó könyveket.

Az utcán, még haza sem ért, sorban megszólították: „Hogy van Vili bácsi?” Meg: „Új lakó költözött az utcába, tata”. Mert neki ezt is tudni kell.

Ő a 66-os körzet bizalmi. Ez komoly megbízatás. Nemcsak egyszerűen háztömb-bizalmi: hozzátartozik 115 ilyen beosztású ember, azok közül még hét körzetvezető is.

Ezért ismerik hát olyan sokan. Még ha két utcával arébb érdeklődik is az ember, hogy hol lakik Kaferna Vilmos, akkor is pontosan megmondják: Móra utca 18.

S milyen szívélyes, ha valaki felkeresi.

— Tessék befáradni, helyet foglalni — tessékeli maga előtt a vendéget, akinek a konyhában meg kell állnia, mert ott van az őshajjú, kékszemű felesége.

— Ő a fiatalabb, csak 78 éves — jegyzi meg tréfásan Vili bácsi, s a néni kedvesen rászól:

— De tata...

Tata pedig mindjárt tud valamit mondani,

— Tetszik tudni, anyjukomnak szentesi betegsége van.

— Hát az micsoda?

— Enni tud, de menni nem. Az ilyen dolgot az öregek tudják.

Folyik tovább a beszélgetés. — Itt lakunk már negyvenhét éve, amióta a feleségemmel megesküdtünk.

— Szóval

három év múlva lesz az aranylakodalmom?

— Hát igen. Aztán meg a gyémánt — teszi hozzá mosolygva.

— A tata nagyon bizakodó — mondja a néni.

— Miért ne? Nagypám 105 éves korában halt meg. Nem hagyott rám semmit, csak azt mondta, éljek én is legalább addig, mint ő. Megvan hozzá a humorom, meg nézze, van szép nyugdíjunk, 800 forint. Beosztással megélünk belőle.

— Hej, tudja, a régi időkben de szomorú volt. Mondom is az embereknek, mert igen csak minden hónapban meglátogatom körzetem lakóit, hogy ne türelmetlenkedjenek. Mert mondják ám, hogy ez is baj, meg az is. En meg azt válaszolom: itt lakom negyvenhét éve. Tudom, mi történt hetven éves koromig. Azt is tudom, látom a sze-

minden ügyet letkíséreltessen elintézzem.

És bármilyen fontos dolog van a városban, akkor mi ott vagyunk és megmagyarázzuk a lakosoknak, mit kell tenniük, mi a helyes. Szóval így dolgozunk társadalmi munkában, s nem is eredménytelenül.

Mennyi hév, energia, lelkesedés árad ebből az emberből, milyen őszintén beszél.

— Tata, keresnek — hívják ki a szobából.

Mindig keresik, — és ő is keresi az embereket. Jön, megy, — fűgén, mint aki most kezdi az életet.

Markovics Tibor